

مسند نشینان روزگار باید توجه جدی کنند!

به همگان روشن است که از تشکیل حکومت وحدت ملی نزدیک به نه ماه می گذرد، و تیم های شریک قدرت و یا به تعبیر دیگر سهامدارن نظام با گذشت هر روز مثل دوره های فریب کننده کارزار های انتخاباتی در این جا و آنجا گلوپاره میکنند و داد از گسترش عدالت و تقویت زیر بناهای سیاسی و ... میزنند.

اما تا انجاییکه دیده شده در این مدت هردو تیم شریک در حکومت گامی مؤثری در راستای تحقق وعده های انتخابی شان برداشته نتوانسته اند. تشکیل کابینه که از کارهای اولیه حکومت به شمار می رفت، هشت ماه به طول انجامید. ناامنی روز به روز افزایش می یابد و در کنار گروه های جنگجوی سابق، گروه های داعش و در این اواخر کماندوهای اسلامی به فعالیت های بیشتر خویش پرداخته اند.

فقر و بیکاری مردم را در وضعیت بسیار خطرناکی قرار داده است. سیل مهاجرت به کشورهای خارج نیز بیشتر از گذشته جریان دارد.

چندین ماه است که حکومت درگیر معرفی والیان جدید است، اما این روند هنوز تکمیل نشده و در برخی موارد با مشکل روبرو گردیده است. فساد نه تنها کاهش نیافته است که به صورت وحشتناک در حال افزایش است. حکومت در حال حاضر اقتدار خود را در بیشتر مناطق ناامن از دست داده است و دستگاه قضایی همچنان در فساد و تباهی غوطه ور می باشد.

ضرورت و ایجاد اصلاحات در نظام انتخاباتی دارای اهمیت ویژه می باشد. انتخابات آینده باید شفاف برگزار شود. این امر زمانی ممکن خواهد بود که اصلاحات لازم در نظام انتخاباتی وارد شود در غیر این صورت با بی اعتمادی عمومی روبرو بوده و سبب بروز بحران در کشور می شود.

به هر حال مسئولیت دولتمردان حکومت وحدت ملی بس سنگین می باشد که در جمع ساختن این تضادها روند برگزاری انتخابات را از مجرای کمیسیون اصلاح شده انتخابات بگونه ای به اجرا بگذارند که مردم با اعتماد و باورمندی کامل در پای صندوق های رای حاضر شده و نمایندگان شایسته و صادق خود را برگزینند. در حقیقت چگونگی انجام و سازوکار اعمال اصلاحات در نظام انتخاباتی کشور یکی از آزمونگاه های بسیار جدی حکومت وحدت ملی شمرده می شود که موفقیت یا ناکامی در آن می تواند بر محبوبیت و مقبولیت دولتمردان سخت اثرگذار باشد.

توضیحات و خوشبینی های به میان آمده از کار کمیسیون اصلاح نظام انتخاباتی بیانگر این مساله است که بزرگان حکومت وحدت ملی میخواهند این مسیر را طی کنند و آبروی ریخته شده ی کمیسیون های انتخاباتی را دوباره برگردانند.

امیدواریم که مسند نشینان روزگار هر چه زود تر به حال این مردم بیچاره و مظلوم که هر هروز در حوزه های مختلف حیات انسانی قربانی میدهند توجه جدی خویش را بدور از جنجال های میان تهی تیم های شان مبذول دارند و نگذارند این ملت عقب گذاشته شده دوباره به تنگنای زندگی قرون گذشته برگردند...

زندگی در افغانستان یک مرگ تدریجی...

از صفحه اول

عبدالودود پیمان

است به جای قصر سپیدار مانند جنرال دوستم برای نجات مردم به تخار یا قندوز برود. در گذشته نیز ما شاهد شجاعت وی بودیم اما اگر حرف وی در این حکومت جایی ندارد باید به مردم اعلام کند. دکتر عبدالله همچنان در فکر این که با نرمش، تفاهم و

معاملات پشت پرده بتواند سیاست اشرف غنی را در قبال حوادث پیش رو تغییر دهد. باید قبول کرد که کشور در برابر معاملات و توطیه های جهانی قرار دارد. گپ اصلی در دست کسانی است که بودجه و پول می دهند. انگلیس آمده بود برای مبارزه با جنگ و تروریسم اما بدون هیچ گونه تعهدی تروریسم را پشت دروازه های ما آورد و خود میدان را رها کرد و رفت. حکومت نیز سکوت می کند چون معاش و خیر و شر آن به دست بیگانگان است. آنان مردم را فریب دادند که متفکران دوم و سوم جهان بر کشور حکومت می کنند. عبدالودود پیمان در پایان با ابراز تأسف تأکید کرد که بسیاری از خانواده های وزیران، و کیلان و مقام های عالی رتبه در کابل زندگی نمی کنند و گفت: سران سیاسی باید تغییراتی در روند خود به وجود آورند. من باوری بر قوت های غربی، آمریکا و انگلیس ندارم. آنان برنامه ای برای خوشبختی مردم در بخش نظامی و در بخش ملکی ندارند. با گذشت ۱۳ سال حضور آنان در کشور امروز حتی یک هوپیمای جنگی نداریم که از نیروهای امنیتی حمایت هوایی کند. اصل پروسه غربی ها صادقانه نیست و آمریکایی ها صادقانه عمل نمی کنند. در پشت پرده کشورهای دوست با ما همکاری صادق ندارند و اگر سکوت کنیم و واقعیت را به مردم نگویم در واقع به ملت خیانت کرده ایم.

است و در نتیجه ظلم حکومت های قبلی به کوه ها رفته اند. این عضو مجلس دلیل نرمش حکومت با طالبان را مشورت سران حکومت با خارجی ها در بازی های استخباراتی بیرونی دانست و گفت: تنها در قندوز یک هزار و ۵۰۰ تن خارجی حضور دارد و والی این ولایت این افراد را برادران ناراضی خود می داند و برای ایجاد زمینه مذاکره می خواهد تا ۲ ولسوالی را به آنان واگذار کند. از سویی وزیر دفاع ثابت در کشور ثابت نداریم و از سوی دیگر در کتاب و مذهب ما آمده است که امیر مسلمانان نباید معیوب باشد تا دشمن جسارت نکند و مردم نیز از وی اطاعت کند. در حالی که اکنون افراد مفلوک، مفلوج و شکسته حال معیوب با سرنوشت مردم بازی می کنند. بر اساس قانون اساسی کشور و کتاب های فقه ما کسی که پا شکسته، کور و کر و یا بیمار است نمی تواند رهبری یک کشور بر عهده بگیرد. پیمان افزود: کسانی که مسولیت دارند و جایگاه آنان در قانون اساسی تعریف شده است به خصوص فرمانده کل نیروهای مسلح باید دوست و دشمن را مشخص کند. در گذشته با جنرال دوستم اختلافات شدید داشتیم اما حال از وی تشکر می کنم به عنوان معاون رییس جمهور که به نجات مردم خود رفت فاریاب را پاکسازی کرد. البته کسانی که با اقدام جنرال دوستم مخالف هستند همان افرادی هستند که در مرگ ملا عمر گریه کردند. وی اظهار داشت: تعریف طالبان باید براساس چیزی باشد که خداوند در قرآن آورده است. براساس قرآن کریم هر کسی که آدم می کشد، انفجار می کند و نسل بی گناه را در مکتب از بین می برد باید قصاص شود اما نه تنها طالبان قصاص نشدند بلکه ۶ هزار طالب که قاتل مکرر مردم بودند از زندان بگرام توسط سران حکومت رها شدند و در حال حاضر نیز جنگ قندوز را رهبری می کنند. قانون در این سرزمین حاکمیت ندارد و بازیچه دولتمردان قرار گرفته است. اگر قانون وجود داشت رییس جمهور از فردی که ۳ سال پیش مرده است تشکر نمی کرد. نماینده مردم در خانه ملت خاطر نشان کرد که مشخص است در حکومت بازخواستی وجود ندارد و گفت: دکتر عبدالله بهتر

هر روز بر ناامنی ها و انتحارها در کشور به ویژه پایتخت افزایش می یابد و حکومت نیز واکنش جدی و عملی نشان نمی دهد. با وجود اختلافات شدید رهبران طالبان میان خود و تنش های آنان بر سر جانشینی، عملیات های هراس افکنی و انتحاری همچنان در کابل قربانی می گیرد. گفته می شود سرمنشا این ناامنی ها استخبارات پاکستان است. در تازه ترین مورد نیز مکرویان کابل آماج حملات مخالفان صورت گرفت و ده ها تن کشته و زخمی شدند. از سویی حکومت تنها به دادن شعار و محکوم کردن عاملان بسنده کرده است اما آیا واکنش نرم حکومت نسبت به عاملان قربانی شدن مردم سبب قطع این ناامنی ها در کشور می شود؟

عبدالودود پیمان عضو مجلس نمایندگان در مورد واکنش حکومت نسبت به اوضاع کنونی کشور با توجه به انتحاری های اخیر در برنامه فراخبر گفت: مردم از موضع دولت در برابر طالبان سردرگم شده اند. دولت گاهی طالبان را برادر، گاهی مخالف سیاسی و گاهی هم آنان را لشکر و ابزار استفاده پاکستان می داند. موضع حکومت هر روز در برابر طالبان متغیر است، حتی برخی آنان را مجاهدان راه آزادی می دانند. زندگی در کابل به مرگ تدریجی مردم مبدل شده است. اگر مشکل از پاکستان است، حکومت باید این کشور را به عنوان دشمن معرفی کرده و سیاست متناسب در مقابل آنان پیش بگیرد و اگر توانایی ندارد اداره امور را به مردم یا طالبان بسپارد تا بیشتر از این غیر نظامیان کشته نشوند.

وی افزود: تاکنون جایی ندیدم که حکومتی با دشمن خود نرمش داشته باشد. اصلا تاکنون این مساله روشن نشده است که طالبان چه کسانی هستند. در واقع ستون پنجم در کشور همان لابی های طالبان هستند، برخی سران آنان نیز که در صفوف جنگ حضور دارند طی ۱۳ سال تحت نام شورای عالی صلح از حکومت معاش می گیرند و با رویکردی دو سویه وقت کشی می کنند. پس طالبان ۱۰۰ درصد از درون نظام تقویت می شوند. زیرا بر باور حکومت طالبان، برادرانی هستند که در گذشته بر آنان ظلم شده

از ترک افغانستان تا مهاجرت و زندگی... از صفحه اول

محمد اکرم اندیشمند

مشکلات مختلف اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی پناهنده ها و مهاجرین افغانستان در کشورهای غربی بیشتر از تمام جوامع پناهندگان کشورهای اسلامی و شرقی دیگر است. تفرقه، تشقت، خصومت و جدایی در خطوط قومی، مذهبی، زبانی، سیاسی، محلی و قبیله ای میان مهاجران و پناهندگان

افغانستان شدید تر و گسترده تر از هر کشور دیگر به نظر می رسد. با توجه به انواع مشکلات پناهندگان افغانستان در جوامع و کشورهای غربی، نسل دوم و سوم این پناه جوین در این کشورها دیگر چیزی از هویت کشور زادگاه خود نخواهند داشت و هویت کشور محل اقامت را نیز نخواهند گرفت تا به راحتی با این هویت زندگی آرام و مطلوب داشته باشند.

گیرند و سالهای سال در بی سرنوشتی و بلا تکلیفی باقی میمانند. پیدا کردن کار، حتی کار جسمی در فابریکه ها به فراگیری زبان و تحصیل در رشته کاری نیاز دارد که برای پناهندگان بسیار دشوار است. آنها بیکه پاسخ مثبت پناهندگی هم دریافت کنند ده تا پانزده سال زمان میرسد که پاسپورت کشور محل اقامت خود را بدست بیاورند. تا این فاصله و پس از آن نیز به ده ها مشکل دیگر بر میخورند که بارها آرزوی می کنند به همان نقطه اول کوچ به زادگاه خود بر گردند؛ آرزویی که به دلایل مختلفی محقق نمی شود.

شمار در صدی جوانان و نوجوانانی را که والدین شان برای آینده بهتر به غرب می فرستند تا به خصوص در عرصه تعلیم و تحصیل به مدارک و مدارج بالا نایل شوند، بسیار اندک است. شاید در صدی از مجموع جوامع مهاجرین و پناهندگان افغانستان که بشوانند تحصیلات خود را در دانشگاه های غربی به سر برسانند، به چهار در صد نرسد.

پاسخ آنها به این پرسش که چرا از افغانستان می کوچند و آرزوی شان از این کوچ، بسیار روشن و ساده است:

دسترسی به رفاه و امنیت و آینده بهتر برای فرزندان خویش در عرصه های مختلف حیات.

آیا این کتله های عظیم کوچ کنندگان و یا مهاجرین که شماری هم در مسیر دشوار این کوچ، بر خلاف آنکه به زندگی بهتر دست یابند، زندگی را از دست میدهند، به آن پاسخ و آن آرزوی می رستند؟ آنها بیکه تمام خطر، سختی و رنج این کوچ را تا رسیدن به کشور مورد نظر غربی پشت سر می گذارند و نخستین روز اقامت و زندگی را در آن کشور آغاز می کنند، همه دردها و رنج های کوچ و مهاجرت به غرب را پایان یافته تلقی می کنند؛ در حالی که این تلقی نه تنها نادرست و دور از واقعیت است، بلکه سختی ها و دشواریهای اصلی این کوچ و مهاجرت تازه آغاز می گردد. سالهای طولانی در کمپ های پناهندگان به سر می برند و چه بسا که پاسخ منفی می

از بی عدالتی های کشور تا بی کفایتی های مسولین بغلان

مقابل مسولین بی کفایت و کم درایت استفاده خواهند کرد...).

گزارش از: عتیق الله محبوب

بسم الله شریفی، موسس و رییس نهاد مردم روشن ضمیر میهن در حالیکه از وضعیت نا مطلوب سیاسی، امنیتی، اقتصادی و... صحبت میکرد از کار شکنی های بی مورد و بی عدالتی های موجود در سطح ولایت بغلان یادآوری نمود و بر بسیج افراد متعهد و صاحب بصیرت تأکید به عمل آورد.

آقای شریفی وضعیت حاکم در ولایت بغلان را به سود مردم بغلان ندانسته و بسیاری از گردانندگان امور در ولایت بغلان را کار شکن، بهانه گیر و بی تفاوت خواند. ایشان در ضمن صحبت هایش از مشکلات عاید شده در حوزه های امنیتی در ولایت بغلان به ویژه در بغلان

روشن است که در افغانستان بی عدالتی ها و کم کفایتی ها بیداد میکند و وحشت و دهشت در حوزه های گوناگون حیات بشری بر شهروندان مردم افغانستان سایه گسترانیده است.

مسولین نهاد مردم روشن ضمیر میهن طی نشست در کابل با حضور جمع کثیری از هواداران نهاد مردم روشن ضمیر میهن و جوانان با احساس بغلان از وضعیت آشفته سیاسی در سطح کشور ابراز نا رضایتی نموده و خواهان توجه جدی دولتمردان مسوول در زمینه رفع مشکلات مردم شدند.

معرفی مختصر ولایت بغلان...

در این اواخر در پهلوی نشریه اتحاد، چند نشریه دیگر مانند هفته نامه عقاب، هفته نامه ندای اسلام، هفته نامه سلسله و هفته نامه غچی نیز فعالیت میکنند. (اکنون غیر از هفته نامه عقاب و اتحاد دیگرانش وقفه ای نشرات دارند).

انجمن های فرهنگی سالها است که در این ولایت فعالیت دارند که می توان از انجمن نویسندگان بغلان، کانون فرهنگی حکیم ناصر خسرو بلخی و (نهاد فرهنگی و اجتماعی مردم روشن ضمیر میهن) نام برد. همچنان نویسندگان خوب در این ولایت هستند که آثارشان به چاپ رسیده است.

بعد از سقوط حکومت طالبان که از آن بیش از یک دهه میگذرد، هزاران جوان از ولسوالی های دور دست به مرکز ولایت بغلان آمده و به درس و تحصیل پرداخته اند. در حال حاضر دهها کورس آموزشی مانند نقاشی، خطاطی و رسامی فعالیت میکنند.

علاوه بر آن، کتابخانه های زیادی در اختیار جوانان قرار دارد که از آن جمله میتوان از کتابخانه پوهنتون، کتابخانه ریاست اطلاعات و فرهنگ و (کتابخانه معرفت در بغلان مرکزی) یاد نمود.

موسیقی محلی از گذشته ها بدینسو در ولایت بغلان رواج دارد و هنرمندان از آلات موسیقی مانند غیچک، دنبوره، طبله و زیر بغلی استفاده میکنند.

اما در یک دهه اخیر تعدادی از هنرمندان از کشور های غربی به این ولایت آمده و موسیقی شرقی و غربی را در بین جوانان مروج ساخته اند.

با آنهم طوری که دیده میشود موسیقی محلی در این ولایت جایگاه خاص خود را دارد و هنرمند مشهور محلی آن بنام اکبر بغلانی یاد میشود.

آبدهات تاریخی:

آبدهات تاریخی در ولایت بغلان به ۲۶ مکان می رسد و در جمله آنها تپه زارو، تپه صفاری، شور تپه شمرق، تپه رستم، شور بابا، طلا تپه، زرد کمر، مسجد سفید، لالآقدق، و سرخ کوتل شامل است. این آثار تاریخی در شهر پلخمری و ولسوالی های خوست، دوشی، بغلان مرکزی و دهنه غوری موقعیت دارند.

آثار بدست آمده از ساحات رباتک و سرخ کوتل نشان میدهد که این آثار به زمان کنشکای کبیر و کوشانی های کوچک بر می گردد. کوشانی ها (بودایی ها) در قرون ۲-۵ میلادی زیست داشتند.

این آثار قدامت تاریخی ولایت بغلان را دو هزار سال قبل از اسلام نشان میدهد که در آن زمان کوتل رباتک و سرخ کوتل مکان عبادت آتش پرستان بود.

با آنکه ریاست اطلاعات و فرهنگ بغلان بخاطر حفظ و نگهداری آبدهات تاریخی، کوشش های زیادی کرده، اما هنوز هم احتمال میرود که این آبدهات دست خورده باشد و در آن کاوشگری شده باشد و طوری که دیده میشود در باز سازی این اماکن تاریخی، کاری صورت نگرفته است.

معارف:

در بغلان معارف در سالهای ۱۳۵۱ الی ۱۳۶۹ در حالتی قرار داشت که دو الی سه لیسه شامل لیسه زراعت بغلان مرکزی و لیسه های دخترانه بی بی حوا و ذکور شهر پلخمری بود و در حدود ۱۰ الی ۱۲ مکتب ابتدائیه فعالیت میکرد. این مکاتب از نظر کمیت بسیار کم، اما از نظر کیفیت عالی بود که فارغ التحصیلان آن همین اکنون در اکثر ادارت مامورین د جه اول میباشند.

بعد از سقوط حکومت طالبان و روی کار آمدن حکومت حامد کرزی معارف در بغلان رشد قابل ملاحظه نموده است. اکنون تعداد مکاتب به ۴۸۹ باب به شمول ۱۲۲ لیسه ذکور و ۳۵ لیسه اناث می رسد و بیش از ۳۲۰ هزار شاگرد به شمول ۱۲۰ هزار دختر در این مکاتب توسط یکهزار معلم تدریس میشوند.

علاوه بر مکاتب معارف یک پوهنتون و سه موسسه تربیه معلم نیز در بغلان فعالیت میکنند که یکی آن دولتی و دوموسسه آن خصوصی است. همچنان چندین باد دارالعلوم و ۱۲ مکتب خصوصی نیز فعالیت دارد.

پوهنتون بغلان در شهر پلخمری موقعیت داشته و دارای شش پوهنزی است و بیش از ۳۵۰۰ محصل به شمول دختران در

آن تحصیل میکنند.

موسسه تربیه معلم دولتی در شهر پلخمری موقعیت داشته که هفت شعبه فرعی آن در ولسوالی های بغلان مرکزی، نهرین، دهنه غوری،

خنجان

،خوست، بنو

ودوشی

و فعالیت میکند

و در مجموع

اضافه از ۱۹۰۰

تن از طبقه

اناث و ۱۲۰۰

ذکور

مصروف

آموزش شیوه

های معلمی

هستند.

صنعت:

بغلان یکی از

ولایات

صنعتی و دارای فابریکه های تولیدی سمنت غوری، فابریکه

نساجی افغان، فابریکه شکر و معدن ذغال سنگ است.

فابریکه پایه سازی، سیلو، شرکت سپین زر، تصدی کاماز و

میکانیزه زراعتی مهم ترین تاسیسات تولیدی بغلان بودند که

در جریان جنگ های سی سال اخیر و کم توجهی دولت،

تعدادی از آنان از جمله شرکت سپین زر، تصدی کاماز و

میکانیزه زراعتی از بین رفتند، اما فابریکه نساجی افغان

پلخمری و فابریکه سمنت غوری هنوز هم فعالیت دارند.

فابریکه نساجی افغان پلخمری در پلخمری موقعیت دارد و در

سال ۱۳۱۵ هجری شمسی تاسیس و در سال ۱۳۲۱ آغاز به

فعالیت نمود.

در آغاز فعالیت این فابریکه ۲۵۰۰ الی ۳۷۰۰ کارگر مصروف

کار بودند. در آغاز ۵۵۰ پایه ماشین بافت انگلیسی، در سال

۱۳۳۱ به تعداد ۳۰۳ پایه ماشین بافت جرمنی و در سال ۱۳۴۰

به تعداد ۱۸۴ پایه ماشین بافت روسی نصب گردید و بدین

ترتیب تعداد ماشینهای بافت این فابریکه به بیش از یکهزار

پایه می رسید.

فابریکه نساجی افغان پلخمری روز به روز انکشاف نمود و

بلند ترین تولید آن در سال ۱۳۴۲ به ۲۱ میلیون متر تکه سان

میرسید.

اما این فابریکه بعد از دهه ۱۳۷۰ تدریج روبره سقوط نهاد و در

حال حاضر ۶۰ پایه ماشین بافت آن فعال بوده که در یک روز

۶۰۰ متر تکه سان سفید تولید میکند. تولید آن در یکسال

۶۱۲۰ متر تکه میرسد و تعداد کارگران که اکنون در این

دستگاه مصروف کار اند، به ۳۷۰ تن بالغ میشود.

فابریکه سمنت غوری نیز در شهر پلخمری موقعیت داشته که

قرار داد مرحله اول این فابریکه بین افغانستان و چک

وسلواکیا به تاریخ ۲۷ حمل سال ۱۳۴۰ هجری شمسی عقد

گردید. در مرحله اول این فابریکه در ۲۴ ساعت ظرفیت

تولید ۲۰۰ تن سمنت را داشت و در مرحله دوم کوره دوم آن

آغاز به فعالیت نمود که ظرفیت تولید آن در ۲۴ ساعت به

۴۰۰ تن سمنت می رسید.

در آن زمان ۴۰۰ کارگر در این فابریکه کار میکردند، اما بعد

از سالهای ۱۳۶۲ فابریکه سمنت به علت جنگ های داخلی

روز به روز رو به رکود نهاد و تولید آن در ۲۴ ساعت به

۲۱۰۰ تن رسید. فابریکه سمنت غوری در سال ۱۳۸۲ دوباره

رشد نمود و تولید آن روزانه به ۲۰۰ الی ۴۰۰ الی تن رسید.

این فابریکه در سال ۱۳۸۶ برای ۴۹ سال به سکتور خصوصی

داده شده است.

فابریکه دوم سمنت با ظرفیت یکهزار تن در یک روز با

داشتن ۷۰۰ کارگر آغاز به کار نمود، اما اکنون در این

فابریکه ۷۵۰ کارگر مصروف کار بوده و ۲۰۰ تن فابریکه

کهنه و یکهزار تن فابریکه جدید، تولید دارد و تولیدات آن

در تمام کشور به فروش عرضه میگردد.

بغلان دارای هفت معدن زغال سنگ و شامل معدن کرکر،

دود کش و آهن دره در شهر پلخمری، دو معدن در

از صفحه چهارم

ولسوالی تاله وبرفک، یک معدن در ولسوالی ده صلاح و یک معدن بنام چنارک در ولسوالی نهرین است.

از زغال سنگ به حیث ماده مهم محروقاتی برای تسخین

منزل، داش های خشت و حمام ها استفاده می شود. معدن کرکر در سال ۱۳۱۷ هجری شمسی توسط یک چوپان کشف شد. در سال ۱۳۵۰ این معادن به تصدی تبدیل شده و بلند ترین تولید آن در سال ۱۳۶۶ بود که به ۱۶۵ هزار تن و کمترین تولید آن در سال ۱۳۷۰ بود که به ۱۰ هزار تن میرسد. اکنون تولید ماهانه این معادن از ۲۵ تا ۳۵ تن میرسد.

فابریکه شکر (بوره) بغلان در سال ۱۳۱۹ هجری شمسی در شهرک فابریکه صنعتی بغلان مرکزی آغاز به فعالیت نمود. این فابریکه در طول یکسال سه الی چهار ماه در وقت حاصلات لبلبو فعالیت میکرد و در ۲۴ ساعت از ۱۱۱۰۰ الی ۱۲۰۰ بوری ۹۰ کیلویی شکر تولید داشت.

این فابریکه بعد از کودتای ۷ ثور سال ۱۳۵۷ و بر اثر جنگ های دهه ۱۳۷۰ از فعالیت باز ماند، اما در سال ۱۳۸۷ به کمک آلمان مجدداً آغاز به کار نمود. و اینبار نظر به عوامل مختلف

در هر سال بیش از یکماه فعالیت کرده نتوانست و تولید آن روزانه به ۱۰۰ الی ۲۰۰ بوری ۹۰ کیلویی شکر میرسید. قبلاً سه تا شش ماه فعالیت داشت چرا که لبلبو زیاد بود، اما از

سه سال بدینسو دوباره فعال شده و همه ساله در ماه عقرب لبلبو حاصل میدهد و تولید فابریکه بوره هم در همین فصل آغاز میشود.

زراعت:

بغلان به حیث یکی از ولایات زراعتی دارای ۹۸۱۰۱ هکتار زمین آبی و ۱۶۰۵۵۳ هکتار زمین للمی دارد. گندم و شالی (برنج) عمده ترین محصولات آنرا تشکیل میدهد. برنج بغلانی از لذت خاص برخوردار بوده و شهرت به سزایی به سطح کشور دارد. محصولات دیگر آن کچالو، پیاز، جواری و نخود بوده و دارای میوه های لذیذ و متنوع نیز است. خربوره و تربوز در ولسوالی های بغلان مرکزی، دهنه غوری و دوشی کشت میگردد و سیب، ناک، آلو، گیلاس و زرد آلو در اندراب که شامل ولسوالی های بنو، ده صلاح و پلحصار است نیز از شهرت خاصی برخوردار است. محصولات آن علاوه بر مصرف مردم خود بغلان با سایر ولایات مانند کابل و بلخ نیز به فروش میرسد.

ورزش:

ورزش در ولایت بغلان از سالهای گذشته بدینسو مروج است و مردم و جوانان بیشتر علاقمند پهلوانی چپنکی، بزکشی و سنگ اندازی بوده و این ورزش ها تا کنون در این ولایت وجود داشته و علاقمندان خاص خود را دارد.

علاوه بر این ورزش های سنتی، اکنون ورزش های دیگر مانند فوتبال، والیبال، دوش، آب بازی، تیکواندو، کونگفو و دیگر ورزش ها نیز ترویج یافته است. فعلاً ۵۵ کلب ورزشی مختلف در ولایت بغلان فعال بوده که در آن حدود یکهزار جوان در تیم های مختلف مصروف ورزش می باشند.

انجینیر نظر محمد سیواش

داد. شهرک نشینان یهودی حتی به یک چوپان فلسطینی هم که مشغول چرای گوسفندان در نزدیکی روستای دورا در النخلیل بود و یک فلسطینی که در سه راهی روستای عتمه در قلقلیه ایستاده بود، حمله کردند و یک زمین تحت کشت فلسطینی در روستای بورین واقع در نابلس را به آتش کشیدند.

اوجا در پایان به دست کم ۴ مورد تیراندازی نظامیان صهیونیست به سمت شهروندان فلسطینی ساکن باریکه غزه در نزدیکی مناطق ممنوعه نظامی اشاره کرده و آورده است که پیشروی سربازان ارتش صهیونیستی در اراضی غزه و تخریب آنها و نیز مجبور کردن کشاورزان به ترک منطقه از دیگر اقدامات نظامیان صهیونیستی علیه فلسطینیان است.

شناسنامه مختصر

شاعران معاصر افغانستان

۱- نام و تخلص: دکتر سیدعلی موسوی سنگلاخی (چکاوک)

۲- نام پدر: الحاج سیدمحمدعلی موسوی

۳- سال و محل تولد: ۳ عقرب سال

۱۳۵۷ خورشیدی در کابل زاده شده

است.

۴- تحصیلات: دکتر متخصص داخله

اطفال و کارشناسی ارشد زبان و ادبیات

فارسی.

۵- فعالیت های فرهنگی: دکتر صاحب

شاعر، نویسنده، فعال سیاسی و استاد

دانشگاه بوده و ناظم علینامه یا نهج

البلاغه، منظوم فارسی میباشد. از ایشان

تا اکنون ده ها کتاب تاریخی، ادبی،

دینی و طبی اقبال چاپ یافته است.

۶- حالت مدنی: متاهل

۷- نمونه کلام: خیر باشد!

خیر باشد عاقبت رامت کنم با یک غزل

دانه ریزم، بازهم خامت کنم با یک غزل

مشت و مالت می دهم با شعر ارو تیک خود بشکنم، شایسته کامت کنم با یک غزل

دلنوشتم سحر دارد استقامت کی توان؟

می توانم پرت از بامت کنم با یک غزل

آفتدر خوانم به گوش مستزادت مثنوی

تا الخ افتاده در گامت کنم با یک غزل

هم صدای پیچ بچ گنجشک آید از دو لب هم خمار و مست از جامت کنم با یک غزل

گل کند شعر چکاوک، بشکند آلاه ات

تشته تر از کام تا لامت کنم با یک غزل

بعد از آن با یک تلنگر گویمت من کیستم!؟

الغرض یک روز آرامت کنم با یک غزل

سی.سی. یو ...

من شاعر غمگینی هستم،

دلنوشته هایم درد می کند،

و سروده هایم در سی.سی. یو.

بستریست!

علی بنیادی:

فکاهی که حکایت از حقیقت امروز ماست!

روزی، گرگ و خر جنجال داشتند؛ خر

می گفت: علف سرخ است و گرگ می

گفت: نه خیر علف سبز است!

جنجال پایان ناپذیر بود تا اینکه فیصله شد که نزد شیر، سلطان

جنگل این منازعه را حل کنند، وقتی نزد جناب سلطان طرح

دعوا شد، سلطان فرمودند که حق با جناب خر است!

گرگ تعجب کرد و گفت جناب شیر از شما دیگه انتظار نبود

اینگونه قضاوت کنین!

شیر گفت، کسیکه با خر دعوی حق و باطل کند، بدان که

حق با خر است.

پ ن: ۹۹ درصد دعوای سیاسی امروز ما اینگونه است

وقتی هیچ چیزی را نمی پذیرند حتی اصول دموکراتیک را

که برپایه آن به قدرت رسیده اند پس باید بدانید که حق با

شما نیست.

آزیتا (رفت):

سیاست های شاعرانه!

آنچه این روزها در گوشه و کنار کشور و

مخصوصاً کابل رخ میدهد، چیزی کمتر از فاجعه

نیست. هیچ بعدی تعریف خاص و امیدوار کننده

ی ندارد، نه امنیت پایدار داریم، نه ثبات

اقتصادی، نه تعریف درست از حکومت داری و نه توصیف از ملی

بودن و ملی اندیشیدن.

با آنکه تلاش های شگسته و گسسته ی برای ترمیم تصویر داغان

سیاسی و روند های ناکام، برای بدست آوردن اعتماد و جلب توجه

مردم و جهانیان آنسو و آنسو یا از طریق سخن گوین و یا هم با

حرکات سمبولیک سران و همراهان حکومت صورت می گیرد، ولی

واضح حرف این که:

گام های متزلزلند و اراده ها مانده در گل.

مخصوصاً زمانی که، ریس اجراییه در قالب اپوزیسیون به توجیه می

پردازد و رئیس جمهور با تکیه به سوژه های تکراری به توضیح.

واضح حرف این است که؛ حکومت افغانستان در فقدان دیپلوماسی

فعال به سر می برد و حکومت مداران بیشتر با صحبت های احساساتی

و توصیف های شاعرانه به قضایا می پردازد.

نشست های خبری سران حکومت وحدت ملی سر پوش گذاشتن بر

کم ظرفی و کاستی های است که با وجود اظهار من الشمس بودن،

تلاش دارند پنهانش کنند.

باورم این است تا بجای اتکا بر گفته های فاقد عمل ایشان، در یک

بسیج ملی همه ی ما سهم خویش را برای ایجاد تغییر مثبت برای وطن

و هموطن خویش ادا نمایم. به دمی یا درمی یا قدمی یا قلمی

دنیای مجازی

معرفی مختصر ولایت بغلان

بغلان یکی از ولایات مهم صنعتی و زراعتی بوده، در ردیف درجه دوم و در شمالشرق کشور واقع است. این ولایت از حیث موقعیت جغرافیایی در ۲۹ درجه و ۳۱ دقیقه عرض البلد شمالی و در ۵۸ درجه و ۴۸ دقیقه طول البلد شمالی واقع شده است. بغلان در حدود ۲۳۰ کیلومتری کابل و در امتداد شاهراه کابل - مزارشریف واقع است. ولایت جزئی از ولایات شمالشرق و ولایت

کلیدی بوده که هشت ولایت شمال کشور را با مرکز افغانستان (کابل) وصل میکند. ولایت بغلان از طرف شمالشرق به ولایات پنجشیر، تخار و کندهز همسرحد بوده، از طرف غرب با ولایات سنگان و بامیان و به طرف جنوب به ولایت پروان قرار دارد. سالنگ شمالی در محدوده بغلان و سالنگ جنوبی در ولایت پروان واقع بوده و این دو ولایت را جدا نموده است. مساحت این ولایت (۲،۱۸۲۵) کیلومتر مربع تخمین شده و جمعیت آن براساس سرشماری که در سال ۱۳۸۷ هجری شمسی صورت گرفته به ۷۵۰ هزارتن تخمین زده شده است. بر اساس سرشماری که در سال ۱۳۹۲ انجام شده است نفوس این ولایت به ۸۹۰ هزار تن میرسد. بغلان اقلیم خوب داشته، در تابستان گرم و در خزان و زمستان سرد است. درجه حرارت در زمستان منفی ۲۲ الی ۳۲ میرسد. ولسوالی خنجان از جمله ولسوالی سرد آن بوده که در تابستان حرارت از مثبت ۱۸ سانتی گرید بالا نمی رود. سطح متوسط بارندگی سالانه ۲۶۹۸ ملی متر تخمین شده است.

ولسوالی ها: بغلان در ساختار اداری، یک مرکز و ۱۴ ولسوالی دارد و مرکز آن شهر پلخمری است. ولسوالی های آن شامل بغلان مرکزی، خنجان، دوشی، بنو، ده صلاح، پلحصار، جلگه، خوست، فرنگ، گذرگاه نور، نهرین، بورک، دهنه غوری، تاله و برفک است. در این ولایت اقوام مختلف مانند تاجک، پشتون، هزاره، ازبک، گجر، قزاق، مغل و پشه یی زندگی میکنند، اما اکثر مردم آنرا تاجک تشکیل میدهد. **آب بند ها:** ولایت بغلان دارای دو بند بزرگ آب بوده که هر دوی آن در شهر پلخمری قرار دارد و بنام های بند اول و بند دوم یاد می شود. بند اول دارای ۳ توربین بوده که هر توربین آن یک و نیم میگاوات برق تولید میکند و ذخیره آب آن ظرفیت دو میلیون متر مکعب آب را دارد. بند دوم در پایین بند اول واقع است که از آب بند اول استفاده میکند. بند دوم نیز ۳ توربین دارد، اما هر توربین آن ۳ میگاوات برق تولید می نماید. با وجودیکه این بند ها، در صورت که درست از آن استفاده شود و فعال باشد) برق مورد نیاز مردم ولایت بغلان را تامین میکنند، هزارها جریب زمین زراعتی را نیز آبیاری می نمایند.

فرهنگ: تلاش های فرهنگی در ولایت بغلان در سالهای ۱۳۰۰ هجری شمسی از شهر خان آباد ولایت کندهز شروع شد. در آزمان خان آباد یکی از ولسوالی های ولایت بغلان بود که برای اولین بار نشریه پانزده روزه زیر نام اتحاد به نشر میرسید. اولین مدیر مسوول این نشریه ملائق الله بود. این نشریه در چوکات اطلاعات و فرهنگ فعالیت میکرد که در سال ۱۳۳۶ به مرکز شهر جدید بغلان منتقل شده و به هفته نامه تبدیل گردید. تا سال ۱۳۶۷ در بغلان مرکزی فعالیت داشت و از آن سال به بعد به شهر پلخمری منتقل شد... ادامه مطلب ص ۳

رژیم صهیونیستی بار دیگر ۴۱۷ ساختمان فلسطینیان را تخریب کرد!

دفتر هماهنگی امور انسانی سازمان ملل (اوجا) در شهر اشغالی قدس اعلام کرد که رژیم صهیونیستی از آغاز سال جاری ۴۱۷ ساختمان را در کرانه باختری و بخش شرقی قدس تخریب کرده و باعث آوارگی ۴۹۵ فلسطینی از جمله ۲۷۷ کودک شده است. این گزارش دفتر اوجا که نسخه ای از آن در اختیار مرکز اطلاع رسانی فلسطین قرار گرفت، نسبت به تشدید حملات ارتش صهیونیستی به منظور تخریب منازل فلسطینیان و خطر آن بر روی اوضاع امنیتی و انسانی سازمان ملل هشدار داده است. در این گزارش همچنین به تجاوزات رژیم صهیونیستی علیه شهروندان فلسطینی ساکن اراضی اشغالی فلسطین در بازه زمانی ۱۸ تا ۲۴ آگوست جاری اشاره شده و درباره عملیات های تخریب منازل آمده است که رژیم صهیونیستی تنها طی یک هفته ۴۲ منزل فلسطینی را در اراضی واقع در منطقه (ج) در کرانه باختری و شرق قدس به بهانه عدم دریافت مجوز تخریب کرده است که این مساله منجر به آوارگی ۵۴ فلسطینی از جمله ۳۳ کودک و خسارت دیدن ۱۰۰ فلسطینی دیگر شده است. این بزرگترین موج تخریب منازل طی یک هفته است. در ادامه این گزارش آمده است که ۸۸ درصد از ساختمان های تخریب شده (۳۷ ساختمان) در ۴ منطقه صهیونیست نشین؛ الدیر، روستای سمرة، فضايل وسطی و شهر اریحا و دو ساختمان در منطقه ای که رژیم صهیونیستی آنجا را منطقه ممنوعه نظامی اعلام کرده و برای آموزش های نظامی یا مانورهای تیراندازی استفاده می کند، واقع شده اند و سه ساختمان دیگر نیز در دو منطقه وادی جوز و بیرنالا در قدس قرار داشتند. بر اساس این گزارش، با تخریب این ساختمان ها، آمار کل ساختمان های تخریب شده از آغاز سال ۲۰۱۵ در کرانه باختری و بخش شرقی قدس به ۴۱۷ مورد رسید که این اقدامات باعث آوارگی ۴۹۵ شهروند فلسطینی؛ از جمله ۲۷۷ کودک شده است. از سوی دیگر، این گزارش به زخمی شدن ۵۴ فلسطینی از جمله ۸ کودک در سراسر کرانه باختری در جریان درگیری های مختلف با نظامیان صهیونیستی اشاره کرده است...

۱۵۱۴ه مطلب ص ۳

خواناتو! بنه مبرمن خه ډول انتخابوی؟

د استاد العریفي څخه چا پوښتنه وکړه چې: څه ډول به د خان لپاره یوه بنه مبرمن انتخابوم؟ استاد عریفي په یوه ویدیوي کلیپ د دې پوښتنې په ځواب کې هغو ځوانانو ته چې غواړي واده وکړي ویل: تر هر څه د مخه باید روغ نیت ولرو او د خان لپاره یوه داسې کورنۍ انتخاب کړو چې نجونې پکې حجاب ته په درنه سترگه وگوري، او دین او دیانت ورته ډېر ارزښت ولري. خو نن سبا له بده مرغه ځینې داسې رومانیکه نجونې وینو چې حجاب ته چندان ارزښت نه ورکوي، بلکه زمونږ انتخاب باید هغه فاضله کورنۍ وي چې تل اخلاقي ارزښتونه په پام کې نیسي، او په اخلاقي ډگر کې تر نورو مخکېنه وي.

ځوانان مخکې له واده څخه د خپلې راتلونکې مبرمنې په اخلاقو او عاداتو باندې د پوهیدلو په موخه باید د هغې کورنۍ سیستم مطالعه کړي، دا په دې معنا چې دهغې د مور اخلاق — او د پلار سره یې چارچلند دې په پام کې ونیسي. ځینې پوهان په دې اړه وائي: (ادا اړت ان تعرف اخلاق البنات، فانظر الی تعامل امها مع ابیها). ((که غواړئ چې د یوې نجلې د اخلاقو او د هغې د امتزاج په اړه معلومات تر لاسه کړئ، نو لومړی د هغې د مور او پلار اخلاقو ته وگوره، دا ځکه چې عموماً لورگاني د خپلو میندو څخه تقلید کوي، او لکه څرنګه چې یې مور وي — هماغسې به یې لور وي، او دوالدینو اخلاق په خپل اولاد کې حتمي ده چې تر ډېره حده پورې سرایت کوي، او به هغوي رغنده اغیزه لري. ځوانان وروڼه او خویندې باید خپل پرورگار ته دعاء وکړي تر څو په راتلونکې کې ورته د ژوند یوه بنه شریکه پیدا شي. محمد خالد ملکزی

خبرگزاری عقاب (WWW.OQABNEWS.COM) را دنبال کنید...

خبرگزاری عقاب
عقاب خبری آژانس

خانه | معارف اسلامی | افغانستان | جهان | سیاست | فرهنگ و هنر | اجتماع | اقتصاد و تجارت | ورزش | تکنالوژی | گزارش ویژه | مقالات | شریفی

آخرین خبرها شماره ۱۱۹ هفته نامه عقاب

هفته نامه عقاب
شماره ۱۱۹ هفته نامه عقاب

عقاب

از بحران فراگیر تا فاجعه جبران نا پذیر

تلفات نزدیک به ۵۰۰۰ غیرنظامی، تنها در شش ماه نخست اسما

هفته نامه و خبرگزاری عقاب اعلانات و پیام های بازرگانی و تبلیغاتی شما را با پوشش وسیع به قیمت مناسب می پذیرد!
قیمت اعلانات: ۱- نصف صفحه اول: (۱۵۰۰ دالر). ۲- صفحه آخر مکمل: (۲۰۰۰ دالر). ۳- نصف صفحه اخیر: (۱۰۰۰ دالر). ۴- ربع صفحه اول: (۸۰۰ دالر). ۵- ربع صفحه اخیر: (۵۰۰ دالر). شماره های تماس: ۰۷۸۷۸۳۸۵۷۱//۰۷۷۰۰۰۲۶۵۳. نکته: قیمت اعلان در خبرگزاری عقاب (WWW.OQABNEWS.COM) تفاوت داشته و تفاهم جانین در نشر اعلانات هفته نامه در نظر گرفته میشود.

هفته نامه عقاب به شمول مرکز (کابل) در ولایات بغلان، کندهز، تخار، بدخشان، مزارشریف، پنجشیر و غزنی نماینده داشته و همواره توزیع میگردد!